

Het regent zonnestralen in de Corrèze

In de Corrèze ligt de temperatuur in de zomermaanden lager dan in het uiterste zuiden van Frankrijk. Gelukkig alsnog warm genoeg om bij het water rond te hangen, maar ook fris genoeg om andere activiteiten te ondernemen. Het gebied is dan ook bij uitstek geschikt voor een blote, actieve gezinsvakantie. En dat op nog geen dag rijden van Nederland.

TEKST **MARIANNE VAN DE WERKEN** BEELD **AIMÉE PORCHER**

Er stijgt gejuich op van de achterbank als we voor het hek van camping Aimée Porcher parkeren. Dat er net een wolk voor de zon schuift en het zelfs een beetje begint te druppelen, mag de pret niet drukken. We zijn op onze bestemming! Door het hek valt de weidsheid van het terrein direct op. De 53 kampeerplaatsen zijn verdeeld over ruim 17 hectare heuvelland. Dat doet vermoeden dat er hier voldoende plek is, ook al is het midden in de zomervakantie. Maar uit het bord bij de receptie blijkt dat het gros van de kampeerplekken en de huuraccommodaties – gîtes en safaritenten – bezet is.

Spelen in Huttie

Vaste gast en tijdelijke gastheer Jan-Peter legt ons uit waar we alles op het terrein kunnen vinden. Als hij de kinderen wijst op Huttie, een speelhuis voor kinderen tot een jaar of tien, en de omliggende speeltuin, weten ze niet hoe snel ze zich uit de voeten moeten maken. Terwijl wij de auto uitladen, sluiten zij al snel nieuwe vriendschappen. Dat gaat gemakkelijk, want iedereen spreekt Nederlands. "De camping heeft Nederlandse eigenaren en al het personeel komt uit Nederland," legt Jan-Peter uit. Zelf kwam hij 25 jaar geleden voor het eerst met zijn ouders naar deze camping en sinds zes jaar komt hij er met zijn vrouw Floor en hun kinderen. Het gezin helpt deze week mee, om zo te proeven van het runnen van een camping. Jan-Peter hoopt op termijn ooit zelf een camping te beginnen en dit is een mooie kans om het reilen en zeilen in het hoogseizoen te ervaren, terwijl hij er zelf ook vakantie viert. "De kinderen vinden Huttie geweldig en wat mij aanspreekt is dat hier niet de hele dag animatieprogramma's zijn waar je je kinderen dropt. Ik vind het juist leuk om zelf iets met de kinderen te doen. Dus lekker dammen bouwen in het riviertje of spelen rond de zwemvijver. En het valt

'Het valt op dat hier een hele groep jeugd is'

op dat hier een hele groep jeugd is. Dat is ook altijd zo geweest. Het personeel heeft bijna allemaal met hun ouders op de camping gestaan en is op latere leeftijd blijven hangen."

Gezamenlijke maaltijden

Inmiddels is het druppelen overgegaan in een serieuze plensbui en het weer nodigt dan ook niet direct uit om onze kleren uit te trekken. Jan-Peter vertelt ons dat er geen strenge regels op de camping gelden. "Bij de rivier en de zwembijver is naakt de norm, maar verder moet iedereen vooral doen waar hij of zij zich

prettig bij voelt." Voorlopig houden we de kleren dus nog maar even aan. Tot de bui voorbij is, schuilen we onder de overkapping bij het toiletgebouw, waar de (af)wasgelegenheid is. Hier hangt ook het weekprogramma. Voor de kleintjes is er een kaboutershow en de oudere kinderen kunnen met het nachtspel meedoen, dat om tien uur 's avonds begint. Bij het jeu de boules-toernooi en de pubquiz zijn ook volwassenen welkom. Op het informatiebord hangen de aankondigingen van verschillende gezamenlijke maaltijden. Als we overal aan meedoen, hoeven we weinig te koken: er is een paella-avond met voor de niet-liefhebbers een poké-bowl met kip, zalm of een vega variant, twee keer in de week is er een gratis koffie-avond met zelfgemaakte taart, er is friet te bestellen op een vaste dag, op dinsdag serveert het Aimée Porcher-team een driegangenmaaltijd en de vrijdag staat in het teken van zelfgebakken pizza's.

Instapmodel voor naaktkamperen

Als we de kinderen ophalen bij de Huttie om in het nabijgelegen Uzerche boodschappen te halen, raken we in gesprek met de ouders van een kleuter en een peuter. Ook zij zijn niet voor het eerst op Aimée Porcher. Het was zelfs de eerste camping waar ze ooit uit de kleren gingen. "De sfeer is hier heel warm. Iedereen laat elkaar vrij om zelf te bepalen of je wel of niet iets aantrekt, dus dit voelde voor ons als een fijn 'instapmodel' om het naaktkamperen te proberen," lacht de vrouw. "Mogen we onze kleren uit," vraagt onze oudste, alsof ze zich er ineens van bewust is dat we op een blootlocatie zijn. Door het druilerige

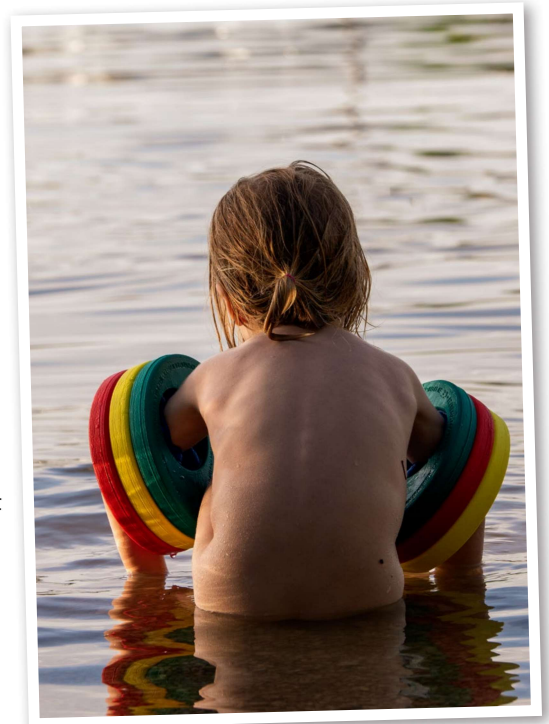

weer is iedereen gekleed en je zou het daarom bijna vergeten.

Dat is de volgende morgen wel anders. De zon schijnt krachtig en bij het ochtendgloren zien we de eerste bloteriken richting de toiletgebouwen lopen. Vanaf de veranda van de safaritent kijken we uit over een groot deel van het terrein en het uitzicht is adembenemend. Aangezien ze de rest van de week regen voorspellen, blijven we vandaag op de camping om ons blote lijf aan wat zonnestrallen bloot te stellen. Eerst maar eens richting de rivier. De wandeling naar beneden is behoorlijk steil en kost ons ruim een kwartier. Pas bij het zien van de rivier, realiseren we ons dat onze waterschoenen nog bij de tent liggen. Voorzichtig zetten we een paar passen op de keien die in de rivier liggen. Door het koude water trekt de huid van onze

'Dit is geen zwemwater voor watjes'

onderbenen onmiddellijk strak. Dit is geen zwemwater voor watjes. Iemand – Jan-Peter? – heeft flinke dammen gebouwd, zodat het water langs de oever niet zo hard stroomt, maar daarachter drijven blote mensen in opblaasbare banden voorbij. Boven het stilstaande water hangt een schommel aan een dikke tak. Wat niet alleen leuk is voor de kinderen, zo weten we inmiddels. Gaf het stromende water je nog geen ultiem vakantiegevoel, dan zorgt het schommelen boven de rivier daar wel voor.

Als Freek Vonk op een vlot

Als we zijn uitgeschommeld, beginnen we aan de klim naar boven. Puffend en met parelende zweetdruppels die via onze ruggen naar beneden lopen, is de zwembijver die we onderweg tegenkomen erg aantrekkelijk. In het midden drijft een vlot en als we voldoende zijn afgekoeld, klimmen we erop en turen we als ware Freek Vonkjes naar het wateroppervlak. Schaatsenrijders, slakjes, doorzichtige larven en vissen trekken onze aandacht. Een gezin dat in de vijver aan het suppen is, voegt zich bij ons op het vlot. De moeder van het gezin vertelt dat dit nu het elfde jaar is dat ze op deze camping komen. "We zochten destijds een camping die aan al onze wensen voldeed. Dat vonden we hier. Dat het een blootcamping was, was voor ons nieuw, maar het interesseerde me eigenlijk niet." Wat er dan voor zorgt dat ze steeds blijven terugkomen? Ze spreidt haar armen. "Dit. De rust, de ruimte, deze zwembijver en het vlot. Het is jammer dat we morgen weer naar huis gaan, maar volgend jaar is al geboekt."

'Het is na Lourdes het meest populaire pelgrimsoord van Frankrijk

De tips van Tim

Gelukkig zit de vakantie er voor ons nog niet op als de volgende dag aanbreekt. Maar de zon is ver te zoeken en de donkere wolken beloven weinig goeds. Eigenaar Tim tipt ons de bedevaartsplaats Rocamadour, die op een rots boven de rivier gebouwd is. Het is na Lourdes het meest populaire pelgrimsoord van Frankrijk. Dit bezoek is

goed te combineren met een bezoek aan Grotte Lacave, ook wel *Gouffre de Padirac* genoemd. Deze grot schijnt een van de mooisten in Frankrijk te zijn. "Reserveer wel even van tevoren, want ze werken met tijdslots. En op een regenachtige dag in augustus kan het er best eens druk zijn," drukt hij ons op het hart. Voor vandaag is dat dus geen optie meer. Maar het kasteel van Turenne

schijnt ook een leuk gezinsuitje te zijn en ligt op maar een uurtje rijden vanaf de camping.

Rode huizen

Terwijl we richting de top van de heuvel rijden waarop het kasteel ligt, breekt de zon door. De zonnestralen zetten de restanten van het kasteel, dat voor het grootste deel door Lodewijk XV (koning van Frankrijk tussen 1715 en 1774) werd gesloopt, nog eens extra in de spotlights. In het Césartorentje klimmen we via een smalle trap van 65 treden nog verder naar boven. Op de camping waren we al verwend met het uitzicht, maar dit is toch ook wel fenomenaal. Onderweg terug naar de camping doen we ook het stadje Collonges-la-Rouge nog aan. De huizen in dit Middeleeuwse stadje zijn allemaal gebouwd van rode stenen. Er sjokken ons net iets te veel toeristen door de straten, dus we bewonderen de huizen vanuit de auto en rijden dan snel door naar de rust van de camping. Diepe plassen verraden dat het in Eyburie aanzienlijk minder weer is geweest en dat we er goed aan hebben gedaan om eropuit te trekken.

Gekarameliseerde keverlarven

Met de vooruitzichten van nog meer regen, plannen we ook in de daaropvolgende dagen uitstapjes. Naar La Cité des Insectes in Nedde bijvoorbeeld, een insectenmuseum. De verschillende tuinen en binnenruimtes zorgen ervoor dat dit een prima uitje is bij wisselvallig weer. Er is bovendien een speurtocht, waarvan de vragen in het Nederlands zijn. Kleine kanttekening: de informatieborden in het museum waarop de antwoorden staan, zijn volledig in het Frans. Voor de animatiefilm in het theater is kennis van de Franse taal niet nodig, want er wordt niet gesproken in de film. Het Frans heb je trouwens ook niet nodig voor de 'tentoonstelling' waarbij je een krekels ter grootte van een hand over je arm kunt laten lopen en gekarameliseerde keverlarven en krekels met barbecuesmaak kunt proeven. Net chips!

Streekgerechten uit de foodtruck

Omdat onze honger na de gefrituurde krekels nog niet gestild is, rijden we door naar openluchtrestaurant Chez Armand in Uzerche. In de grote tuin staan diverse speeltoestellen en door de foodtrucks waaruit het eten wordt geserveerd en de klaptafels waaraan we het opeten, is het net of we op een festivalterrein zijn. Ze serveren er vooral streekgerechten en de runderspies en runderworstjes van het limousinrund (het koeienras waar deze regio zijn naam aan dankt) vallen goed in de smaak. Zodra het eten op is,

willen de kinderen weer snel terug naar de camping. "Mogen we zo nog even in de Huttie spelen?" Het blijkt wel dat ze het hier goed naar hun zin hebben en dat deze regio wat ons betreft prima geschikt is voor een blote gezinsvakantie. Al is het bij sommige weersomstandigheden fijn dat we de kleren aan kunnen houden, ook op de camping. ■

[Klik hier voor meer informatie over Aimée Porcher!](#)

